

Nr 400.

Av herr **Röing**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 190, angående godkännande av tullverkets utgiftsstaten för budgetåret 1925—1926 m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 190 angående godkännande av tullverkets utgiftsstaten för budgetåret 1925—1926 m. m. har t. f. departementschefen förklarat sig icke kunna förorda ett av generaltullstyrelsen framlagt förslag om uppflyttning i lönegrad av extra skrivbiträdespersonal hos styrelsen (sid. 31).

Generaltullstyrelsens förslag innebar i korthet, att av de hos styrelsen anställda kvinnliga icke-ordinarie befattningshavarna, vilka utgjordes av 10 extra ordinarie skrivbiträden och ett tjugotal extra skrivbiträden, 20 skulle antagas till extra ordinarie kontorsbiträden. — En närmare redogörelse för innehållet i förslaget återfinnes å sid. 30 i propositionen.

För bedömning av spörsmålet, huruvida giltiga skäl kunna anses föreligga för den av generaltullstyrelsen sålunda föreslagna åtgärden, har jag för jämförelses skull företagit en undersökning rörande anställningsförhållandena för kvinnlig icke-ordinarie personal vid ett par andra centrala ämbetsverk, nämligen generalpoststyrelsen och telegrafstyrelsen. Jag har därvid funnit, att hela denna personal, som utgöres av inmot ett par hundra befattningshavare, är placerad i *lägst kontorsbiträdesgraden*.

Såsom skäl för en dylik högre placering torde endast kunna åberopas, att vederbörandes huvudsakliga arbetsuppgifter äro av mera krävande beskaffenhet än de göromål, som avsetts för skrivbiträden. Enahanda skäl föreligga emellertid för en uppflyttning i lönegrad av den hos generaltullstyrelsen anställda kvinnliga icke-ordinarie personalen. Denna personal fullgör nämligen, efter vad jag har mig bekant, förutom rena skrivgöromål, i betydande omfattning registrerings- och annat mera kvalificerat arbete.

Om jag alltså redan, på grund av vad jag hittills i ämnet anfört, kommit till den bestämda uppfattningen, att den av generaltullstyrelsen föreslagna åtgärden är fullt befogad, vill jag dock i detta sammanhang beröra ytterligare ett par omständigheter, som enligt min åsikt ävenledes böra tagas under överbäggande vid prövning av den föreliggande frågan. Jag syftar härvid närmast på det förhållandet, att över två tredjedelar av den hos generaltullstyrelsen anställda kvinnliga icke-ordinarie personalen utgöres av *extra* befattningshavare, under det att praktiskt taget all dylik personal hos post- och telegrafstyrelserna innehar anställning

såsom *extra ordinarie*. Denna skiljaktighet i anställningsvillkor begränsar givetvis möjligheterna för generaltullstyrelsen att tillförsäkra sig en god rekryteringspersonal.

Enligt de upplysningar jag inhämtat, kan generaltullstyrelsen icke skäligen inom ramen för de av Kungl. Maj:t hittills lämnade medgivanden för styrelsen att anställa extra ordinarie tjänstemän under den närmaste framtiden förbättra proportionen mellan kvinnlig extra ordinarie och extra personal.

Med hänsyn till vad jag ovan ifråga om rekryteringen anført, måste det emellertid anses ligga i statsverkets intresse, att en dylik förbättring snarast möjligt kommer till stånd. Då en förändring i angiven riktning skulle möjliggöras genom ett förverkligande av generaltullstyrelsens förslag, finner jag ytterligare anledning att här yrka bifall till detsamma.

Jag anser mig även böra omnämna, att befordringsutsikterna för kvinnlig personal hos generaltullstyrelsen för närvarande äro synnerligen små.

Ett genomförande av förslaget ifråga skulle orsaka statsverket en merutgift om högst 2,000 kronor för budgetåret 1925—1926.

På grund av det ovan anförda hemställes, att riksdagen måtte beluta,

att hos generaltullstyrelsen må anställas 20 extra ordinarie kontorsbiträden samt

att det i förslaget till utgiftsstater för budgetåret 1925—1926 upptagna anslaget för avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare vid generaltullstyrelsen m. m. må ökas med 2,000 kronor.

Stockholm den 15 april 1925.

Erik Röing.